



УКРАЇНА

(19) UA (11) 65614 (13) U
(51) МПК (2011.01)
A01K 85/00ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИОПИС
ДО ПАТЕНТУ
НА КОРИСНУ МОДЕЛЬвидається під
відповідальність
власника
патенту

(54) ГЛІСУЮЧИЙ ВОЛКЕР

1

2

(21) u201106290

(22) 19.05.2011

(24) 12.12.2011

(46) 12.12.2011, Бюл.№ 23, 2011 р.

(72) КАРПОВ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, ДЕГТЯР
ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ(73) КАРПОВ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, ДЕГТЯР
ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ

(57) 1. Глісуючий волкер, що має корпус, носова частина якого має вушко або отвір для кріплення повідця, а хвостова частина - підвантажена та має один одинарний гачок, який закріплено жорстко,

жалом догори, який **відрізняється** тим, що корпус виконано у вигляді волкера, а підвантаження здійснено таким чином, що тіло набуває властивості "ваньки-встаньки", причому носове вушко або отвір розміщується таким чином, що при ловлі примушує йти приманку під невеликим кутом до поверхні води, достатнім для того, щоб «налазити» на водорослі.

2. Глісуючий волкер, який **відрізняється** тим, що розміри тіла вибираються в залежності від виду риби та розмірів, при яких здійснюється ловіння.

Корисна модель належить до галузі риболовства, зокрема до штучних приманок, і може використовуватися рибками-аматорами та спортсменами під час риболовлі.

У сьогоднішній час дуже багато штучних приманок, що може змусити розгубитися будь-кого, і поставити перед починаючим спінінгістом безліч питань.

Із релевантних джерел інформації відомі приманки мають подібні поняття з заявленим:

AT 506739 A 1-1- має гачок, вигнутий догори;

DE 202006018068 Ш - як і попередній, але має два гачки (другий на спині біля плавця);

SU 1688815 A1 - описане оснащення, яке має приманку з двома гачками у хвостовій частині. Гачки вигнуті під певним кутом до горизонтальної поверхні;

US 2545398 A - приманка, що має, як і у технічному рішенні SU 1688815 A1, два гачки у хвостовій частині, але останні є рухомими в горизонтальній площині.

Найбільш близьким до заявленого технічного рішення є заявка US 20020189150 A1, у якій описується приманка, корпус (тіло) якого виконано у вигляді рибки, одна частина якого має вушко або отвір для кріплення повідця, а хвостова частина - підвантажена та має одинарний гачок, що закріплено жорстко, жалом догори.

Хоча останнє технічне рішення вибрали, як найближче, по сукупності конструктивних елементів, воно, як і раніш зазначені аналоги, не є поверхневою приманкою: волкером, що на всій довжині проводки дозволяє рибаку не втрачати візуального

контакту із останньою, та повністю контролювати проводку, обловлювати складні, наприклад, зарослі водною рослинністю місця, де трава досягає поверхневого шару, або закорчовані ділянки, які в більшості випадків є улюбленими засідками хижої риби.

Волкер - приманка, що візуально легко розпізнати, її головні характерні риси: продовжене, сигароподібне, обтічне тіло, що не містить лопатки та/або пропелери і таке інше, хвостова частина якого підвантажена для певного положення приманки у воді, без чого правильна проводка не могла б бути здійсненна. На відміну від воблера та інших раніш зазначених приманок, якому лопатка надає можливість занурюватись й власну гру, волкер власної гри не має, але в руках рибалки із правильно підбраною снастю волкер набуває активні, розгонисті, привабливі для хижака рухи.

В основу корисної моделі поставлена задача створення штучної приманки волкера, для риболовлі, конструкція котрої дозволила б уникнути зачепи за водорослі, напівзатоплені корчі і чагарники та глісувала по їх поверхні.

Поставлена задача досягається тим, що корпус (тіло) волкера виготовляють таким чином, що останній набуває властивості «ваньки-встаньки» в горизонтальній площині, завдяки підвантаженню останнього у хвостовій частині, крім того, зменшення зачепів сприяє і те, що:

- замість трійників, застосовується жорстко закріплений одинарний гачок, жалом догори;

- точка розташування вушка або отвору для кріплення повідця така, що змушує йти приманку

(19) UA (11) 65614 (13) U

під невеликим кутом (наприклад, 5-45°) до поверхні води, достатнім для того, щоб «налазити» на водорості.

Технічне рішення пояснюється рисунками.

На Фіг. 1 - зображено поперечний перетин глісуючого ролкера. Фіг. 2 - один із варіантів тіла волкера.

Волкер (фіг. 1, 2) для риболовлі містить корпус (у вигляді волкера) 1, носова частина якого має вушко (2) або отвір (не показано) для кріплення повідця, а у хвостовій - гачок 3. Корпус 1 може бути виконано:

- з гуми, дерева, пластмаси, іншого органічного матеріалу, із твердого плаваючого матеріалу, тощо;

- цілним або щонайменше з двох частин, рухомо чи жорстко з'єднаних між собою; повністю чи частково порожнистим, об'ємним, з отворами для заповнення водою; та мати щонайменше одну проріз та додатково щонайменше один отвір (не показано).

- підійде майже любий колір, так як волкер - поверхнева приманка й риба бачить його винятково знизу. Виконання у яскравому кольорові оптимально лише для рибака, щоб краще було контролювати проводку на тлі неба, а значить бачить тільки силует.

На раніш зазначене виконання корпусу 1 накладається умова: підвантажити останній таким чином, щоб при відхиленні останнього у продольно-вертикальній площині від вертикалі, останній повертався у початкове положення - здобув властивість «ваньки-встаньки» в горизонтальній площині, на якій знаходиться приманка. Корпус 1 може мати:

1. Пристрої для кріплення додаткових штучних приманок, шматочків натуральних приманок і т. п.;

2. Закріплений щонайменше один одинарний гачок 3.

Розміри приманки не фіксують й можуть змінювати в широкому діапазоні, залежно від виду риби й умов лову.

Волкер для риболовлі функціонує наступним чином.

Якщо розбиратися, який вид корму імітує волкер, однозначної думки ви не почуете, можливо що малька, можливо дрібного звірка, жабу або мишу. Ловіння на волкер здійснюється у «тиху» воду, у хвилю здійснити проводку досить складно, і наврояд чи старання принесуть вам очікуваний результат. Самими підходящими умовами є штиль або невеликі брижі, тоді проводка буде рівномірною й без зривів, і тільки така проводка провокує хижака на атаку.

Волкер ідеально підходить для лову в дрібних ставках, озерах і затоках з напівзатопленими корчами і чагарниками. Відмінні результати волкер показує при лові жереха, обловлюванні верхнього шару води, у якому активно годується жерех, виганяючи малька до поверхні або на обміліні.

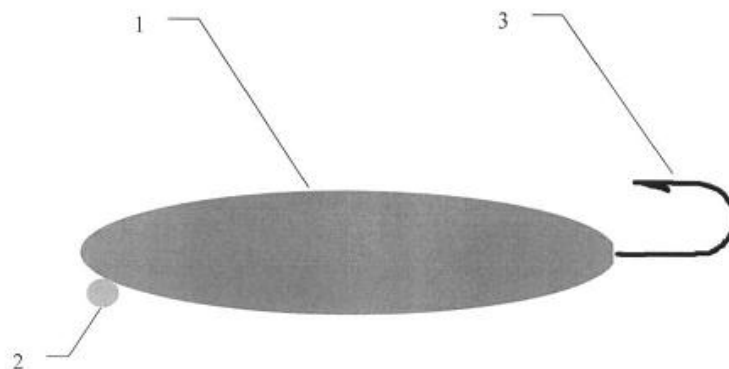
Основним трофеем волкера безсумнівно є щука, але й окунь, і судак, і навіть головень при сприятливих умовах, не пропускають можливості спробувати його «на зуб».

Щодо проводки - це короткі ривки кінчиком вудлища, відпрацьовувані практично тільки кистю. У результаті треба домогтися ритмічного руху, з однаковою амплітудою відхилення в сторони й провести всю проводку в єдиному ритмі, малюючи на поверхні води зигзагоподібні «вуси».

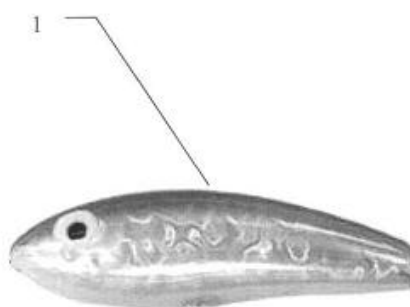
При відповідному методі анімації приманка плаває по поверхні води змієюю, відхиляючись від осі руху на 40-90 градусів залежно від конкретної моделі й особливостей проводки.

Вудлище, для виконання проводки без збоїв і максимально далекого закидання, повинне бути швидке або екстра-швидке.

Ривкоподібна проводка забезпечується використанням плетеного шнура, що на відміну від монофільної ліски має мінімальну розтяжність. Оскільки щука буває частим трофеем ловлі на волкер, не варто зневажати використанням повідця, особливо при лові на приманки невеликих розмірів, зубаста хижачка їх легко заковтує, і ще толком не почавши риболовлю, ви ризикуєте залишитися без приманок. Але при правильному підході й освоївши навички проводки, волкер подарує вам видовищні й незабутні враження від риболовлі.



Фіг. 1



Фиг. 2